

UOHSX008JHR1

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R342/2015/VZ-25380/2016/321/BRy

Brno 20. června 2016

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 27. 10. 2015, doručeném téhož dne Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podaném zadavatelem –

- **Českou republikou – Ministerstvem pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1,**

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0507/2015/VZ-33518/2015/532/KSt ze dne 13. 10. 2015, vydaném ve věci možného spáchání deliktu zadavatelem při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Pořízení aplikace MS2014+ a zajištění jejího provozu a rozvoje**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 30. 8. 2012 a uveřejněno dne 31. 8. 2012 pod ev. č. 222942, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 10. 2012, dne 5. 11. 2012 a dne 16. 11. 2012 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 5. 9. 2012 pod ev. č. 2012/S 170-281495, ve znění oprav uveřejněných dne 20. 10. 2012 pod ev. č. 2012/S 203-334375, dne 17. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S222-366225 a dne 28. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 229-377560,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a v návaznosti na § 117 písm. f) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0507/2015/VZ-33518/2015/532/KSt ze dne 13. 10. 2015

r u š í m

a správní řízení ve věci možného spáchání deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem - Českou republikou – Ministerstvem pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1 tím, že hodnocení nabídek podle ust. § 79 odst. 1 zákona v dílčím hodnotícím kritériu „Kvalita a technická úroveň nabízeného řešení“ neproběhlo podle ust. § 6 odst. 1 zákona v souladu se zásadou transparentnosti, neboť z hodnocení nabídek není zřejmé, proč hodnotící komise přidělila jednotlivým nabídkám v subkritériích a aspektech uvedeného dílčího hodnotícího kritéria konkrétní bodové ohodnocení, když u některých subkritérií a aspektů je uvedeno obdobné slovní hodnocení, přičemž však jednotliví uchazeči obdrželi různé počty bodů, čímž mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dne 6. 6. 2013 uzavřel smlouvy na realizaci předmětu plnění veřejné zakázky,

z a s t a v u j i ,

neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 nebo § 120a zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 13. 8. 2015 správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, zadavatelem - Českou republikou – Ministerstvem pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky s názvem „Pořízení aplikace MS2014+ a zajištění jejího provozu a rozvoje“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 30. 8. 2012 a uveřejněno dne 31. 8. 2012 pod ev. č. 222942, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 10. 2012, dne 5. 11. 2012 a dne 16. 11. 2012 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 5. 9. 2012 pod ev. č. 2012/S 170-281495, ve znění oprav uveřejněných dne 20. 10. 2012 pod ev. č. 2012/S 203-334375, dne 17. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S222-366225 a dne 28. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 229-377560, (dále jen „**veřejná zakázka**“).

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

2. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 13. 10. 2015 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0507/2015/VZ-33518/2015/532/KSt (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), ve kterém výrokem I. rozhodl tak, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že hodnocení nabídek podle ust. § 79 odst. 1 zákona v dílčím hodnotícím kritériu „Kvalita a technická úroveň nabízeného řešení“ neproběhlo podle ust. § 6 odst. 1 zákona v souladu se zásadou transparentnosti, neboť z hodnocení nabídek není zřejmé, proč hodnotící komise přidělila jednotlivým nabídkám v subkritériích a aspektech uvedeného dílčího hodnotícího kritéria konkrétní bodové ohodnocení, když u některých subkritérií a aspektů je uvedeno obdobné slovní hodnocení, přičemž však jednotliví uchazeči obdrželi různé počty bodů, čímž mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a dne 6. 6. 2013 uzavřel smlouvy na realizaci předmětu plnění veřejné zakázky. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl tak, že zadavateli za výše uvedený správní delikt uložil pokutu ve výši 50 000 Kč.
3. K výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad nejprve k použití subjektivního dílčího hodnotícího kritéria obecně uvedl, že v případě použití takových hodnotících kritérií jsou na zadavatele kladeny vyšší nároky na specifikaci takových kritérií, to znamená, že zadavatel musí blíže vymezit, co bude hodnoceno v rámci těchto kritérií, a to tak, aby každý uchazeč věděl, jaké údaje má ve své nabídce uvádět a v jakém případě bude jeho nabídka hodnocena lépe než ostatní nabídky. K přezkoumatelnosti hodnocení takových kritérií pak Úřad uvedl, že je nezbytné, aby provedené hodnocení obsahovalo údaje o tom, jak byly jednotlivé nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých kritérií případně subkritérií, z nichž bude vyplývat, proč právě ta konkrétní nabídka získala v daném kritériu případně subkritériu určitý počet bodů a jak se tedy nabídky v jednotlivých kritériích resp. subkritériích liší.
4. Po přezkoumání provedeného hodnocení vyplývajícího ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek Úřad dospěl k závěru, že z jejího obsahu nelze řádně přezkoumat, zda bodové přiděly u jednotlivých subkritérií a aspektů v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Kvalita a technická úroveň nabízeného řešení“ skutečně odpovídají kvalitativním rozdílům, a zda proporcionálně odpovídají údajům, jež byly předmětem hodnocení v rámci citovaného dílčího hodnotícího kritéria. Úřad dospěl k závěru, že ačkoliv hodnotící komise bodové přiděly u jednotlivých nabídek slovně popsala, slovní zdůvodnění bodových přidělů není konzistentní, a to z toho důvodu, že ačkoliv jsou slovní závěry shodné či obdobné, jsou bodová hodnocení u některých uchazečů v přibližně stejné výši a u některých se liší. Úřad tak po přezkoumání obsahu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek uzavřel, že takové hodnocení je netransparentní a je tak v rozporu s ust. § 6 odst. 1 zákona, přičemž Úřad nemohl zpětně ověřit, zda bodové rozdíly mezi nabídkami uchazečů u jmenovaného dílčího hodnotícího kritéria jsou skutečně rozdíly proporcionálními, či nikoliv.
5. Úřad dále k naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu uvedl, že postup zadavatele byl způsobit podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, neboť pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohlo by hodnocení nabídek v konečném bodovém hodnocení stanovit odlišné pořadí nabídek, než jaké vyplynulo z výše popsaného netransparentního hodnocení nabídek a jako nejhodnější tak mohla, v případě hodnocení provedeného v souladu se zákonem, být vybrána nabídka jiného uchazeče. Současně Úřad zjistil, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku s vybraným uchazečem. Za

takového stavu došlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty správního deliktu a Úřad tak konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona.

6. K výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že při určení výměry pokuty nejprve zohlednil pro zadavatele příznivější pozdější právní úpravu, a to z hlediska možného zániku deliktní odpovědnosti, když dospěl k závěru, že v daném případě deliktní odpovědnost nezanikla. Dále při výpočtu možné hranice horní pokuty vyšel ze závěru, že nelze určit cenu veřejné zakázky, za celou dobu jejího plnění, přičemž tak možnou horní hranici ve smyslu ust. § 120 odst. 2 písm. a) určil částkou 20 000 000 Kč. Ve smyslu ust. § 121 odst. 2 zákona pak Úřad přihlédl k závažnosti správního deliktu, když netransparentnost hodnocení nabídek označil jako závažné porušení zákona, které vylučuje jeho přezkum. Jako polehčující okolnost vzal Úřad v úvahu to, že zadavatel zvolil jak slovní tak i bodové hodnocení, čímž částečně dostal své zákonné povinnosti. Z hlediska způsobu spáchání Úřad neshledal žádné relevantní skutečnosti, které by měly být při určení výše pokuty zohledněny. Současně uvedl, že neshledal žádné přitěžující okolnosti. Dále Úřad zohlednil hledisko času, který uplynul od spáchání správního deliktu, a po zhodnocení funkce pokuty a po přihlédnutí k ekonomické situaci zadavatele uložil zadavateli pokutu ve výši 50 000 Kč.
7. Napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 14. 10. 2015.

III. Námitky rozkladu

8. Napadené rozhodnutí napadl zadavatel rozkladem ze dne 27. 10. 2015, doručeným Úřadu téhož dne. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.
9. Zadavatel v podaném rozkladu uvedl, že jím napadá vydané rozhodnutí v obou výrocích, neboť jej považuje za nedůvodné, vnitřně rozporné a nezákonné s tím, že dle jeho názoru je rozhodnutí v rozporu s podklady pro jeho vydání.
10. Zadavatel namítá, že dle jeho názoru se nedopustil porušení zásady transparentnosti, a dodatečné upřesňování této zásady, jehož se Úřad dopouští v napadeném rozhodnutí, považuje za velmi odvážnou právní konstrukci, která však nemá oporu v platném právu. K tomu dále zadavatel uvedl, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, na které odkazoval Úřad, je od rozhodovaného případu skutkově odlišný. Použití závěru rozsudku Nejvyššího soudu ve věci 1 Afs 42/2010-159 pak zadavatel považuje za zcela nepřiléhavé. Dle názoru zadavatele výklad zásady transparentnosti, který učinil Úřad v daném případě, nemá oporu v žádném zákonném ustanovení.
11. Dále zadavatel Úřadu vytýká zjevnou nesprávnost napadeného rozhodnutí v závěru, ve kterém Úřad dovodil potencialitu podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, když má za to, že tato „domněnka“ Úřadu byla ve správním řízení jednoznačně vyvrácena. Zadavatel k tomu poukázal na to, že v rozhodovaném případě mělo jít toliko o rozdíl 1,5 bodu ve vztahu celku, přičemž za situace, kdy rozdíl mezi první a druhou nabídkou činil více než 15 bodů, pak nemohlo dojít k žádnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.
12. Zadavatel dále uvedl, že dle jeho názoru je hodnocení nabídek standardním a vyčerpávajícím způsobem popsáno ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, přičemž zadavatel použil způsob hodnocení, který je zcela v souladu se zásadou transparentnosti a odpovídá způsobu hodnocení, který popsal v zadávací dokumentaci. Tvrzená netransparentnost Úřadem dle

zadavatele nemá oporu v příslušných ustanoveních zákona. Naopak zadavatel uvedl, že v souladu se zákonem ustanovil hodnotící komisi, přičemž hodnocení bylo provedeno jednotlivými členy komise a bylo následně zpracováno souhrnně, když takový způsob je akceptován jako jeden ze dvou základních způsobů hodnocení. Zadavatel dále uvedl, že takové souhrnné hodnocení bude vždy částečně obecnější, než jaké by bylo v případě, že by každý člen komise odůvodňoval jím přidělené body. Dle zadavatele Úřad pominul to, že shrnujícím slovním hodnocením předchází další textové hodnocení, z něhož však jsou seznatelné rozdíly mezi jednotlivými nabídkami. Zároveň zadavatel poukázal na to, že Úřad ani v jednom z přezkoumávaných dílčích hodnotících kritérií, která označil za nepřezkoumatelná, neuvedl, že by shledal rozpor mezi číselným a textovým hodnocením.

13. Dle názoru zadavatele by při vyčerpávajícím použití argumentace Úřadu nebylo možné u zadávání veřejných zakázek použít jakákoliv jiná kritéria, než číselně vyjádřitelná. Zadavatel tak má za to, že se Úřad dopouští příliš formalistického přístupu, který by však znamenal faktickou nemožnost použití kvalitativních hodnotících kritérií.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0507/2015/VZ-33518/2015/532/KSt ze dne 13. 10. 2015, rozhodl výrokem I. napadeného rozhodnutí tak, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona, a to způsobem tam popsáním, přičemž za tento správní delikt uložil zadavateli pokutu ve výši 50 000 Kč, nerozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a k zastavení správního řízení ve věci možného spáchání správního deliktu, tak jak je popsán výše v tomto rozhodnutí.

V. K důvodu zrušení napadeného rozhodnutí

Obecně ke zrušení napadeného rozhodnutí

18. Podle ust. § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

19. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
20. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví.
21. Vzhledem k tomu, že v řízení o rozkladu jsem ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž jsem zjistil, že jednáním zadavatele nedošlo k naplnění jednoho z formálních znaků skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona, pak jsem z důvodů níže uvedených přistoupil ke zrušení celého napadeného rozhodnutí a k zastavení správního řízení.

Nezákonost napadeného rozhodnutí

22. Podle ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
23. Ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona tak pro konstatování spáchání správního deliktu zadavatelem musí být naplněny všechny zákonem stanovené formální znaky správního deliktu. Těmito formálními znaky jsou a) zadavatel nedodrží postup stanovený zákonem, přičemž b) toto nedodržení postupu je způsobitelné ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a současně c) zadavatel uzavře s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku. Aby bylo možné jednání zadavatele možné považovat za správní delikt, musí být všechny tyto formální znaky naplněny kumulativně. V případě, že však dojde k nenaplnění byť jednoho z uvedených formálních znaků, pak spáchání správního deliktu konstatovat nelze.
24. V rozhodovaném případě Úřad spatřoval naplnění prvního z formálních znaků skutkové podstaty správního deliktu ve smyslu ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona v tom, že zadavatel při hodnocení nabídek dle ust. § 79 odst. 1 zákona neprovedl toto hodnocení v souladu se zásadou transparentnosti dle ust. § 6 odst. 1 zákona, když není zřejmé, proč v kritériu Kvalita a technická úroveň nabízeného řešení, hodnotící komise přidělila jednotlivým nabídkám rozdílné bodové ohodnocení, ačkoliv u některých aspektů je uvedeno obdobné slovní hodnocení. K tomu Úřad dále uvedl, že ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek není zřejmé, proč zadavatel konkrétním nabídkám přidělil určité bodové hodnocení, když takové hodnocení neodpovídá tomu, co zadavatel uvedl v části slovního hodnocení. Konkrétně se to týkalo aspektu nazvaného Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy, kde Úřad shledal nepřezkoumatelným postup zadavatele při stanovení slovního hodnocení a bodů přidělených nabídkám č. 1 a 4 a nabídkám č. 3 a 5. Dále subkritéria s názvem Bezpečnost informačního systému, u něhož Úřad shledal nepřezkoumatelným slovní

hodnocení a body přidělené nabídkám č. 4 a 5 a nabídkám č. 3 a 6, a v porovnání s nimi nabídky č. 2, poté u aspektu s názvem Navržený způsob plnění předmětu VZ, kde Úřad posuzoval hodnocení a body přidělené nabídkám č. 2 a 4 a nabídkám č. 3 a 5. A nakonec u aspektu s názvem Kvalita nabízeného řešení (typová úloha), u nějž posuzoval hodnocení a body přidělené nabídkám č. 2, 3 a 4. U všech těchto subkritérií a aspektů v rámci porovnání jednotlivých nabídek Úřad vyslovil pochybnost o přiděleném bodovém hodnocení jednotlivým nabídkám, když nabídky, které získaly obdobné či shodné slovní hodnocení se však v přiděleném bodovém hodnocení lišily, a to tak, že u některých se bodová ohodnocení od sebe lišila jen minimálně, avšak u jiných nabídek se lišila velkým rozdílem bodového ohodnocení. Dle názoru Úřadu ovšem z provedeného hodnocení nebylo seznatelné z jakého důvodu zadavatel některým nabídkám, které se ve slovním hodnocení nelišily vůbec anebo pouze nepatrně, přidělil různé počty bodů a současně nebylo ani seznatelné, proč některé z nabídek obdržely menší či větší rozdíl v počtu bodů. Takové hodnocení dle závěru Úřadu nemůže být považováno za transparentní, neboť není objektivně přezkoumatelné.

25. K otázce transparentnosti a přezkoumatelnosti hodnocení nabídek považuji za podstatné nejprve v obecné rovině poukázat na skutečnost, že hodnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších fází celého procesu zadávání veřejných zakázek a má bezprostřední vliv na výběr nejhodnější nabídky. Proto musí hodnocení probíhat podle jednotlivých kritérií, která mají být jasně a srozumitelně definovaná zadavatelem v zadání veřejné zakázky, a to v souladu se zákonem a objektivním způsobem. Výsledek samotného hodnocení pak musí být přezkoumatelný a transparentní nejen pro orgán dohledu, kterým je Úřadu, ale i pro samotné uchazeče o veřejnou zakázku, přičemž aby bylo možné hodnocení považovat za transparentní a přezkoumatelné, musí být zřejmé proč hodnotící komise hodnotila nabídky tak jak je hodnotila, tzn. proč té které nabídky udělila konkrétní hodnocení. Při hodnocení na základě základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky to konkrétně znamená přezkoumatelnost a transparentnost z hlediska toho, jaký počet bodů a z jakého důvodu byl hodnoceným nabídkám přidělen. Pouze takové hodnocení, které poskytne objektivní zdůvodnění, proč byly nabídkám přiřazeny body v té které konkrétní výši, je možné označit za přezkoumatelné a transparentní. Naopak pokud při přezkoumání hodnocení provedeného zadavatelem není možné určit, proč byla nabídkám přiřazena konkrétní bodová ohodnocení, pak takové hodnocení nebude možné označit za transparentní a přezkoumatelné.
26. V rozhodovaném případě Úřad přezkoumal postup zadavatele při hodnocení nabídek, když uzavřel, že ze slovního hodnocení obsaženého v protokolu o posouzení a hodnocení nabídek vyplývají rozdíly mezi jednotlivými nabídkami, avšak nevyplývá z něj, z jakého důvodu hodnotící komise považovala tyto rozdíly v nabídkách za méně či více závažné, a proč tudíž přidělila u výše uvedených subkritérií a aspektů některým uchazečům rozdílné body, přestože jejich nabídky byly s ohledem na závěrečné hodnocení v těchto subkritériích a aspektech srovnatelné s nabídkami jiných uchazečů. S ohledem na tento závěr pak Úřad konstatoval, že uvedené hodnocení nemůže být považováno za transparentní a přezkoumatelné.
27. Vzhledem k tomu, co je uvedeno výše v tomto rozhodnutí, uvádím, že pokud nelze z provedeného hodnocení seznat z jakých důvodů hodnotící komise udělila určitým nabídkám rozdílný počet bodů, ačkoliv jejich slovní hodnocení bylo shodné či obdobné, pak

Ize obecně souhlasit se závěrem Úřadu, že takové hodnocení není transparentní a přezkoumatelné a tudíž je v rozporu s ust. § 79 odst. 1 zákona i v rozporu se zásadou transparentnosti dle ust. § 6 odst. 1 zákona.

28. Na tomto místě považuji za podstatné poukázat na skutečnost, že nezákonnost napadeného rozhodnutí jsem shledal nikoliv v posouzení naplnění prvního ze znaků, ale v nenaplnění druhého z formálních znaků skutkové podstaty správního deliktu. Proto jsem se hodnoceními nabídek zadavatelem nad rámec toho, co bylo uvedeno výše, podrobněji nezabýval, neboť takové přezkoumání v rozhodovaném případě považuji za nadbytečné.
29. Zadavatel v podaném rozkladu namítal, že považuje napadené rozhodnutí za nezákonné z toho důvodu, že pokud Úřad dovodil, že v daném případě měl jeho postup minimálně potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky, pak dle jeho názoru byla tato domněnka jednoznačně vyvrácena, přičemž je zřejmé, že takový vliv zde není. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí z hlediska závěru Úřadu o tom, že postup zadavatele byl způsobilý ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, uvádím, že výše uvedenou námitku zadavatele považuji za důvodnou.
30. Zadavatel v zadávací dokumentaci jako základní dílčí hodnotící kritérium určil ekonomickou výhodnost nabídky, přičemž uvedl, že toto základní dílčí hodnotící kritérium se dále bude dělit na dílčí hodnotící kritéria, subkritéria a aspekty, a to takto:

Dílčí hodnotící kritérium	Váha (%)	Subkritérium	Váha (%)	Aspekt	Váha (%)
1) Výše nabídkové ceny	60				
2) Kvalita a technická úroveň nabízeného řešení	40	Architektura informačního systému	30	Robustnost a vyspělost SW architektury	90
				Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy	10
		Bezpečnost informačního systému	10		
		Vlastnosti informačního systému, navržený způsob plnění a kvalita nabízeného plnění	60	Navržený způsob plnění předmětu VZ	40
				Kvalita nabízeného plnění (typová úloha)	60

31. Úřad v napadeném rozhodnutí jako netransparentní označil tato hodnocení nabídek:
- a) u aspektu nazvaného Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy - nabídky č. 1, 3, 4 a 5,
 - b) u subkritéria s názvem Bezpečnost informačního systému - nabídky č. 2, 3, 4, 5 a 6,
 - c) u aspektu s názvem Navržený způsob plnění předmětu VZ - nabídky č. 2, 3, 4 a 5,
 - d) u aspektu s názvem Kvalita nabízeného řešení (typová úloha)- nabídky č. 2, 3 a 4.

U ostatních nabídek Úřad jejich hodnocení nezpochybňoval, přičemž tak zbývající hodnocení lze z hlediska dodržení zásady transparentnosti považovat za nezpochybněné. Na tomto místě považuji za podstatné poukázat na skutečnost, že Úřad při svém posouzení nespороval pořadí uchazečů tak, jak je určila hodnotící komise, ale za netransparentní a tudíž nezákonné označil provedené přiřazení bodů výše uvedeným nabídkám ve vztahu k obsahu provedeného slovního hodnocení.

32. K tomu, aby bylo možné posoudit, zda provedené hodnocení mělo či nemělo vliv na výběr nejhodnější nabídky, je třeba vyjít z výsledku hodnocení, podle něhož se vítěznou nabídkou stala nabídka vybraného uchazeče - společnosti TESCO SW a.s. Z provedeného hodnocení vyplývá, že u všech aspektů a subkritérií, s výjimkou aspektu nazvaného jako Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy, byla jako nejlepší hodnocena právě nabídka vybraného uchazeče. Je tak zřejmé, že zpochybnění zákonnosti hodnocení nabídek uchazečů č. 2 až 6 nemělo a ani nemohlo mít vliv na umístění vybraného uchazeče na prvním místě v aspektech - Navržený způsob plnění předmětu VZ a Kvalita nabízeného řešení (typová úloha) a u subkritéria - na Bezpečnost informačního systému, neboť Úřad hodnocení nabídky uchazeče č. 1 jako nejlepší v uvedených aspektech a subkritériu nijak nespороval.
33. Je tak třeba posoudit možný vliv a výběr nejhodnější nabídky vybraného uchazeče z hlediska hodnocení zbývajících aspektu nazvaného Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy, u něhož jediného Úřad zpochybnil i hodnocení nabídky č. 1, tedy nabídky vybraného uchazeče. Znovu poukazuji na skutečnost, že u ostatních aspektů a subkritérií a ani u dílčího hodnotícího kritéria - Výše nabídkové ceny, nebylo prvenství vybraného uchazeče nijak zpochybněno, což vyplývá i z napadeného rozhodnutí.
34. Úřad v napadeném rozhodnutí k danému aspektu uvedl: „V šetřené veřejné zakázce komise např. při hodnocení aspektu „Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy“ jednoznačně uvedla, že nejlépe zpracovaný návrh integrace aplikace s externími systémy ze všech hodnocených nabídek předložil uchazeč č. 6, za což mu přidělila 100 bodů. U uchazeče č. 1 hodnotící komise uvedla, že v porovnání s ostatními nabídkami se jedná o zpracování integrace na externí systémy srovnatelné s nabídkou uchazeče č. 4, ovšem nedosahuje kvalit zpracování v nabídce uchazeče č. 6. Uchazeči č. 1 pak hodnotící komise přidělila 75,73 bodů. Naproti tomu uchazeči č. 4 přidělila hodnotící komise 64,99 bodů, když v hodnocení uvedla, že v porovnání s ostatními nabídkami se jedná o zpracování integrace na externí systémy srovnatelné s nabídkou uchazeče č. 1, ovšem nedosahující kvalit zpracování předmětné oblasti v nabídce uchazeče č. 6, přičemž dále uvedla, že i přes nižší detail zpracování představuje nabídka č. 4 v hodnocení tohoto aspektu jednu z nejlépe navržených integrací aplikace s externími systémy ze všech hodnocených nabídek. Z uvedených skutečností je zřejmé, že přestože nabídky uchazeče č. 1 a č. 4 byly v uvedeném aspektu vyhodnoceny jako

srovnatelné, jejich bodový rozdíl v uvedeném aspektu činí 10,74 bodů.“ Pro vyhodnocení možného vlivu hodnocení nabídky vybraného uchazeče na výběr nejvhodnější nabídky pro přehlednost odkazují na údaje v níže uvedené tabulce:

Subkritéria:		Architektura informačního systému - váha 30 %						
Aspekty:		Robustnost a vyspělost SW architektury-váha 90 %		Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy - váha 10 %				
Číslo uchazeče	Název uchazeče	Počet bodů	Vážené body	Počet bodů	Vážené body	Součet bodů za aspekty	Normalizované a váhou redukované body	Pořadí v rámci subkritéria
1	TESCO SW a.s.	100	90	75,73	7,57	97,57	30	1
2	Konsorcium společností HEWLETT- PACKARD s.r.o. a Datasys s.r.o.	56,55	50,89	54,14	5,41	56,31	17,31	5
3	ICZ a.s.	47,52	42,77	42,28	4,23	46,99	14,45	6
4	Telefónica Czech Republic, a.s.	86	77,4	64,99	6,5	83,9	25,8	3
5	ATOS IT Solutions and Services, s.r.o.	62,3	56,07	42,51	4,25	60,32	18,55	4
6	sdružení uchazečů Accenture Central Europe B.V.	89,84	80,86	100	10	90,86	27,94	2
7	www.ecg.eu GmbH	40,41	36,37	26,85	2,68	39,05	12,01	7

Pozn. V aspektu Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy Úřad zpochybnil hodnocení nabídky uchazeče č. 1 ve vztahu k nabídce uchazeče č. 4. V tomtéž aspektu pak Úřad posuzoval i hodnocení nabídky č. 3 ve vztahu k nabídce č. 5.

35. Jak vyplývá z výše uvedeného hodnocení, předmětem zpochybnění hodnocení nabídky uchazeče č. 1 ve vztahu k nabídce uchazeče č. 4, bylo přidělení rozdílného bodového ohodnocení v aspektu s názvem Způsob integrace s externími informačními systémy s váhou 10 %. Tento aspekt byl hodnocen v rámci subkritéria s názvem Architektura informačního systému s celkovou váhou 30 %, které kromě uvedeného aspektu hodnotilo také aspekt s názvem Robustnost a vyspělost SW architektury s váhou 90 %. Za stavu, kdy přidělené body byly přepočítány váhou 10 %, činily body přidělené v předmětném aspektu nabídce č. 1 celkem 7,57 bodů a body přidělené nabídce č. 4 celkem 6,5 bodů. Pokud dle závěru Úřadu spočívalo pochybení v tom, že nebylo zřejmé, proč nabídky uchazeče č. 1 a uchazeče č. 4 obdržely rozdílný počet bodů, ačkoliv měly shodné slovní hodnocení, lze dospět k závěru, že pokud by mělo být hodnocení provedeno správně, muselo by se bodové ohodnocení udělené oběma nabídkám logicky pohybovat v rozmezí od 7,57 do 6,5 bodů. Za takového stavu je možné dospět k závěru, že při správně provedeném hodnocení by v předmětném aspektu nabídka uchazeče č. 1 obdržela minimálně 6,5 bodu, což by v konečném hodnocení znamenalo, že by mohla dostat maximálně o 1,07 bodu méně, než jí bylo přiřazeno v rámci hodnocení. Jak ovšem vyplývá z provedeného hodnocení, i v případě, že by nabídka vybraného uchazeče v předmětném aspektu obdržela tolik bodů jako nabídka uchazeče č. 4,

stále by se v celkovém hodnocení subkritéria umístila na prvním místě, neboť předmětný aspekt byl hodnocen v rámci subkritéria s názvem Architektura informačního systému, a pořadí v rámci tohoto subkritéria bylo určeno sečtením bodů obdržovaných při hodnocení aspektu s názvem Robustnost a vyspělost SW architektury a aspektu Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy. Je tak zřejmé, že v daném subkritériu by přiřazení nižšího bodového hodnocení nabídce uchazeče č. 1 v aspektu Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy nemělo vliv na její celkové prvenství v rámci hodnocení celého subkritéria. Současně za stavu, kdy se nabídka uchazeče č. 1 umístila na prvním místě i v hodnocení ostatních subkritérií, pak je nepochybné, že nezákonnost provedeného hodnocení neměla vliv na vyhodnocení nabídky vybraného uchazeče jako nevhodnější.

36. Z provedeného posouzení tedy vyplývá, že v daném případě nedošlo k ovlivnění výběru nevhodnější nabídky, protože ani přiřazení jiného bodového hodnocení nabídce vybraného uchazeče v aspektu Způsob integrace aplikace s externími informačními systémy v rámci toho, jak pochybení zadavatele posoudil Úřad, by neovlivnilo pořadí vybraného uchazeče na prvním místě. S ohledem na výše uvedené tedy lze konstatovat, že nedošlo k naplnění druhého z formálních znaků skutkové podstaty správního deliktu, kterým je minimálně potencialita vlivu na výběr nevhodnější nabídky, neboť v rozhodovaném případě bylo prokázáno, že postup zadavatele na výběr nevhodnější nabídky neměl vliv.
37. Jak již bylo uvedeno výše, lze spáchání správního deliktu zadavatelem konstatovat pouze v případě, že dojde ke kumulativnímu naplnění všech formálních znaků skutkové podstaty správního deliktu, tak jak jsou uvedeny v ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona. V daném případě jsem však po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že ke kumulativnímu naplnění těchto formálních znaků nedošlo, čímž tak nelze konstatovat spáchání správního deliktu zadavatelem. Z hlediska uvedeného tak je třeba napadené rozhodnutí považovat za nezákonné, když tak jsou splněny podmínky pro jeho zrušení. Vzhledem k tomu, že nedošlo ke spáchání správního deliktu, je splněna podmínka pro zastavení správního řízení, vedeného ve věci možného spáchání správního deliktu, ve smyslu ust. § 117a písm. f) zákona, neboť ve správním řízení vedeném z moci úřední nebyly shledány důvody pro uložení pokuty.

VI. Závěr

38. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad nepostupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení, a to z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí.
39. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a vedené správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1,

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy